

คม ชัด ลึก

กรอบบ่าย

Khom Chad Luek (Mid-Day)
Circulation: 900,000
Ad Rate: 2,100

Section: First Section/เงินทอง

วันที่: ศุกร์ 6 กุมภาพันธ์ 2558

ปีที่: 14

ฉบับที่: 4856

หน้า: 7(บนขวา)

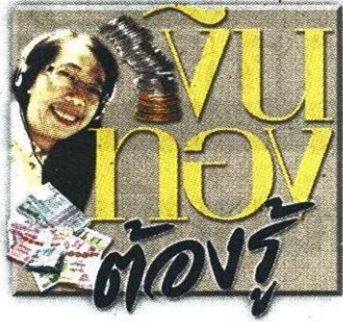
Col.Inch: 79.58

Ad Value: 167,118

PRValue (x3): 501,354

คลิ๊ป: สีสี่

คอลัมน์: เงินทองต้องรู้: หนีนานา

ขวัญชนก วุฒิกุล k_wuttikul@hotmail.com

ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือแบงก์ชาติ ประกาศหลักเกณฑ์การจัดตั้ง “นาโนไฟแนนซ์” และเปิดให้ผู้สนใจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนยื่นขอจัดตั้งแล้วตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม ที่ผ่านมา

“นาโนไฟแนนซ์” เป็นสินเชื่อให้แก่บุคคลธรรมดาเพื่อการประกอบธุรกิจเท่านั้น สามารถกู้ได้โดยไม่ต้องมีหลักประกัน ในวงเงิน 1 ล้านบาทต่อราย คิดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงรวมค่าธรรมเนียมทุกประเภทแล้วไม่เกิน 36% ต่อปี (ถ้าหาร 12 เดือนก็เท่ากับร้อยละ 3 ต่อเดือน)

ส่วนผู้ประกอบการที่สามารถยื่นขอจัดตั้ง “นาโนไฟแนนซ์” ได้นั้น 1.จะต้องเป็นสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติธุรกิจธนาคาร สถาบันการเงิน พ.ศ.2551 ซึ่งได้แก่ ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน เหล่านี้สามารถประกอบธุรกิจได้ทันทีโดยไม่ต้องขออนุญาต และ 2.ผู้ประกอบการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินที่ต้องยื่นคำขอผ่าน ธปท. ก่อนจะส่งต่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังลงนามอนุมัติ โดยจะใช้เวลา 60 วัน

แบงก์ชาติตั้งเกณฑ์ของผู้ประกอบการที่ยื่นขอจัดตั้ง “นาโนไฟแนนซ์” ว่า จะต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน ที่มีจดทะเบียนชำระแล้วขั้นต่ำ 50 ล้านบาท มีโครงสร้างเงินทุน คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ไม่เกิน 7 เท่า ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้ปล่อยให้เป็นเรื่องของเขา ที่ชาวบ้านอย่างเราไม่ต้องเข้าใจ เพราะเป็นเรื่องของเขา ในฐานะผู้ปล่อยกู้ ไม่ใช่เรื่องของเรา ในฐานะผู้กู้

การเดินทางจัดตั้ง “นาโนไฟแนนซ์” ของแบงก์ชาติและกระทรวงการคลังถูกวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้าง บ้างก็ว่าเป็นเรื่องดีที่ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนจากภาวะซักหน้าไม่ถึงหลังในแต่ละเดือนจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น บ้างก็ว่าประเทศนี้มีปัญหาหนี้ครัวเรือนไม่พอหรืออย่างไร ถึง

กระตุ้นให้ประชาชนก่อนที่เพิ่มขึ้นมาอีก

ย้อนกลับไปดูผลสำรวจกรุงเทพโพลส์ ที่จัดทำโดยศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งเผยแพร่ในวันเดียวกันกับวันที่แบงก์ชาติเปิดให้ผู้ประกอบการที่คุณสมบัติครบถ้วนยื่นขอจัดตั้งนาโนไฟแนนซ์ เป็นผลสำรวจในหัวข้อ “ราคาสินค้าควรเป็นอย่างไรหลังราคาน้ำมันลด” ซึ่งจากการเก็บข้อมูลประชาชนจากทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน 1,143 คน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ 58.4% มีรายได้ไม่ค่อยเพียงพอถึงไม่พอเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่าย โดยใน

เค้าโครงหลัก โดยเฉพาะ “ผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจที่จะนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงินของไทย” นั้นยังน่าสนใจและนำไปใช้งานได้

บทวิจัยนี้ชี้ให้เห็นผลกระทบของหนี้ครัวเรือนต่อระบบเศรษฐกิจ เป็น 2 กรณี นั่นคือ ช่วงขาขึ้นของเศรษฐกิจและช่วงขาลงของเศรษฐกิจ

ในช่วงขาขึ้นของวัฏจักรเศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัว และกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ สามารถดำเนินไปได้อย่างต่อ

หนีนาโน

จำนวนนี้ 38.7% มีรายได้ไม่ค่อยเพียงพอกับรายจ่าย และ 19.7% มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ขณะที่ประชาชนอีก 41.6% ตอบว่าพวกเขายังมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่าย

เท่ากับว่า เกือบ 60% ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ทนทางเดียวที่จะทำให้พวกเขามีชีวิตอยู่รอดในแต่ละเดือนคือ “กู้” และเมื่อกู้ในระบบไม่ได้ สุดท้ายก็ต้องกู้นอกระบบ ที่บางครั้งก็ต้องยอมให้เจ้าหนี้ไขกดอกเบี้ยยสูงถึง 20% ต่อเดือน ถ้ามองจากมุมนี้ ก็พอมองเห็นประโยชน์ของนาโนไฟแนนซ์ แต่

ถ้ามองจากมุมที่น่ากังวลในเรื่องของอัตรา “หนี้ภาคครัวเรือน” ก็ต้องยอมรับว่า น่าเป็นห่วง มีบทวิจัยดีๆ เรื่องหนี้ครัวเรือน ที่จัดทำโดยฝ่ายวิจัยของแบงก์ชาติ ซึ่งจริงๆ จัดทำไว้หลายปีแล้ว ดังนั้นตัวเลขอาจจะไม่อัปเดต แต่

เนื่องภายใต้ระดับอัตราดอกเบี้ยที่เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ภาคเอกชนทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างราบรื่น ประกอบกับสถาบันการเงินต่างๆ มีความเต็มใจที่จะให้สินเชื่อแก่ภาคเอกชน ดังนั้นการขยายตัวของหนี้ภาคครัวเรือนส่วนหนึ่งจะสะท้อนถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เพิ่มขึ้นของภาคครัวเรือน

อย่างไรก็ดี การขยายตัวของหนี้ภาคครัวเรือนควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยไม่เร่งตัวเร็วจนเกินไปเมื่อเทียบกับการขยายตัวของเศรษฐกิจ เพราะหากการก่อหนี้ขยายตัวเร็วและมากกว่าการขยายตัวของรายได้ สถานการณ์ดังกล่าวจะนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อการก่อหนี้เกินตัวได้ในอนาคต

นอกจากนี้ การก่อกวนของภาคครัวเรือน อาจเป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดภาวะฟองสบู่ ในราคาหลักทรัพย์ได้ หากเป็นการกั๊ยมเพื่อ ลงทุนและเก็งกำไรในหลักทรัพย์ ดังเช่นกรณี ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีการเก็งกำไรใน ตลาดอสังหาริมทรัพย์ จนนำมาซึ่งวิกฤติซับไพ รรมในช่วงปี 2550-2551

ส่วนในช่วงกลางของวัฏจักรเศรษฐกิจ บท วิจัยหยิบยกกรณีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็น กรณีศึกษา โดยเมื่อฟองสบู่ ในตลาดอสังหาริมทรัพย์ แตกและราคาที่อยู่อาศัย ตกลงอย่างรวดเร็ว ความมั่งคั่งของภาค ครัวเรือนที่หายไป จะส่งผลต่อความ สามารถในการ ชำระหนี้ของภาคครัว เรือน จนหนี้ที่ก่อไว้กลายเป็นหนี้ ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในที่สุด และภาคครัว เรือนจะเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยากขึ้น ทำให้ ระดับการกั๊ยมและการบริโภคภาคครัวเรือนลด ลง จึงเป็นส่วนซ้ำเติมให้เศรษฐกิจซบเซาเป็น ระยะเวลาานาน

หรือกรณีประเทศเกาหลีใต้ เมื่อสถาบัน การเงินมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ มากขึ้น ประกอบกับราคาที่อยู่อาศัยที่ลดลง ส่งผลให้ครัวเรือนไม่สามารถชำระหนี้ได้เช่น กัน ซึ่งประสบการณ์จากต่างประเทศดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของกองทุนการเงิน ระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ที่พบว่า หาก ประเทศที่ภาคครัวเรือนมีการก่อกวนในระดับ สูง เมื่อเกิดเหตุไม่คาดฝันทางเศรษฐกิจทำให้ เศรษฐกิจหดตัว จะส่งผลกระทบต่อระดับการบริโภค ภาคครัวเรือนที่ลดลงมากและยาวนานกว่า ประเทศที่ภาคครัวเรือนมีการก่อกวนในระดับต่ำ ดังนั้น กรณีของประเทศไทยในปัจจุบันที่ หนี้ภาคครัวเรือนเร่งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง หาก เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วและอัตราการ ว่างงานสูงขึ้น จะส่งผลกระทบต่อรายได้ภาคครัว เรือนเกิดภาวะที่เรียกว่า “อินคัม ช็อก” ทำให้ ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือน และระดับการบริโภคลดลง ซึ่งมีโอกาสจะทำให้ เศรษฐกิจไทยซบเซาเป็นระยะเวลาานานได้เช่น กันหากเกิดภาวะ “อินคัม ช็อก” ดังกล่าว

เขียนถึงเรื่องนี้ ในวันที่ “นาโนไฟแนนซ์” กำลังมา และโอกาสในการเป็น “หนี้” อยู่ใกล้ แค่เอื้อม